

Budapest, 1899. október 17. – Budapest, 1989. április 16.

Értelmiségi családból származott, apja református lelkész volt. A református teológiát 1921 és 1925 között Budapesten és Zürichben végezte. Budapesten volt segédlelkész, majd 1924–1926-ban Drávafokon, Somogy vármegyében lelkész. 1926-tól 1968-ig a Budapest I. kerület Szilágyi Dezső téri református egyházközség lelkésze. 1945 után csatlakozott a Polgári Demokrata Párthoz, az elnöki tanács, a III. majd az I–II. kerületi szervezet elnöke lett. 1945. június 24-én – pártközi megállapodás alapján – az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé választották. 1945 és 1949 között a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja, egy időben jegyzője. Egyházmegyei tanácsbíró. 1965-től Budapest-Déli Egyházmegye esperese. 1968. január 30-án vonult nyugalomba. Főként az egyházi sajtóban publikált cikkeket. 1945-ben újjáépíttette a Szilágyi Dezső téri templomot, amelyet 1899-ben még édesapja emeltetett.